

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 157/10
06.10.2010. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Горана Чавлине, председника већа, Невенке Важић, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев и Веска Крстајића, чланова већа, саветника Миле Ристић, записничара, у кривичном предмету осуђеног В.М, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из чл.246 ст.1 КЗ и др. одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца бр. Ктз.365/10 од 28.06.2010.године подигнутом против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж.1-50/10 од 18.03.2010.године, у седници већа одржаној 6. октобра 2010. године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖАВА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца бр. Ктз 365/10 од 28.06.2010. године као ОСНОВАН, те се ПРЕИНАЧУЈЕ пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Кж 1-50/10 од 18.03.2010. године, у ставу I изреке те пресуде у односу на осуђеног В.М, тако што га Врховни касациони суд, узимајући као утврђене казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1 КЗ и казну затвора у трајању од 2 (два) месеца због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 2. у вези става 1. КЗ, применом одредби члана 60. став 2. тачка 2. КЗ ОСУЂУЈЕ на јединствену КАЗНУ ЗАТВОРА у трајању од 1 (једне) године и 7 (седам) месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору у периоду почев од 29.11.2007. године до 25.02.2008. године.

У осталом делу пресуда остаје неизмењена.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Ужицу К бр. 26/08 од 29.12.2008. године, В.М. и Љ.Р. су оглашени кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 2. у вези става 1. КЗ, за које кривично дело је окр. В.М. утврђена казна затвора у трајању од 2 године, а оглашен је кривим и због извршења једног кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246. став 3. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 2 месеца и једног кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 2. у вези става 1. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 2 месеца и окр. В.М. је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од две године и три месеца.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж 1-50/10 од 18.03.2010. године, делимичним уважавањем жалби бранилаца и оптужених, а и по службеној дужности, преиначена је наведена пресуда Окружног суда у Ужицу утолико што је Апелациони суд, у ставу I изреке пресуде, поред осталог противправне радње оптуженог В.М. правно квалификовао као кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ („Службени гласник РС“ бр.72/09), за које му је утврдио казну затвора у трајању од једне године и шест месеци, а узимајући као утврђену казну затвора у трајању од 2 месеца због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 2. у вези става 1. КЗ, те га је осудио на јединствену казну затвора у трајању од једне године и осам месеци, у коју му се има урачунати време проведено у притвору у периоду почев од 29.11.2007. године до 25.02.2008. године. У ставу II изреке те пресуде, В.М. је ослобођен од оптужбе због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246. став 3. КЗ.

Против наведене пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Републички јавни тужилац је подигао захтев за заштиту законитости бр. Ктз 365/10 од 28.06.2010. године због повреде закона – члан 60. став 2. тачка 2. КЗ почињене на штету осуђеног В.М, јер му је изречена јединствена казна затвора у висини једнакој збиру утврђених појединачних казни. Предложио је да се захтев за заштиту законитости уважи, да се утврди да је наведеном пресудом повређен закон – члан 60. став 2. тачка 2 КЗ на штету окривљеног, те да се пресуда преиначи и окривљеном изрекне јединствена казна затвора у складу са одредбама члана 60. став 2. тачка 2. КЗ.

Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, заједно са наведеном пресудом, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Одредбом члана 60. став 1. Кривичног законика (КЗ) прописано је да ако је учинилац једном радњом или са више радњи учинио више кривичних дела за која му се истовремено суди, суд ће претходно утврдити казне за свако од тих дела, па ће за сва та дела изрећи јединствену казну. Одредбом става 2. су прописана правила при одмеравању те јединствене казне, па је тако тачком 2. тог става одређено да ће суд, ако је за кривична дела у стицају утврдио казне затвора, повисити најтежу казну с тим да јединствена казна не сме достићи збир утврђених казни нити двадесет година затвора. Следствено изложеном, јединствена казна мора бити већа од сваке појединачне (утврђене за поједино кривично дело), али мора бити нижа од збира, а не сме бити већа од двадесет година.

У конкретном случају, имајући у виду да је за једно кривично дело (члан 246. став 1. КЗ) осуђеном утврђена казна затвора у трајању од једне године и шест месеци, да је за друго кривично дело (члан 348. став 1. КЗ) утврђена казна затвора у трајању од два месеца, те да му је изречена јединствена казна затвора у трајању од једне године и осам месеци, несумњиво је да је изречена јединствена казна која је једнака збиру појединачних уместо да је већа од најтеже, а мања од збира.

С тога се, основано у захтеву за заштиту законитости истиче да је другостепени суд својом одлуком о кривичној санкцији – казни повредио одредбу члана 60. став 2. тачка 2. КЗ на штету осуђеног М, па је Врховни касациони суд, на основу одредбе члана 425. став 1. ЗКП, уважавајући захтев за заштиту законитости, имајући у виду природу повреде кривичног закона, преиначио другостепену одлуку у овом делу те осуђеног осудио на јединствену казну затвора у трајању од једне године и седам месеци у коју се има урачунати време проведено у притвору у периоду почев од 29.11.2007. године до 25.02.2008. године док пресуда у осталом делу остаје неизмењена.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу чланова 30. став 1., 32. и 90. став 1. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", број 116/2008 од 22.12.2008. године), члана 24. став 7. ЗКП ("Службени гласник РС", број 72/2009), а применом одредаба члана 425. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Мила Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Горан Чавлина,с.р.